

Homesick (własny tekst) – Dua Lipa

Nie miałam nadziei, nie miałam już szans
Nie mogłam już wierzyć, że coś czeka nas
W mych marzeniach wciąż tlił się ten dobry czas
Ofiarowałeś coś więcej niż dłoń, swą dłoń

Byłeś ocaleniem serca ukojeniem
Za to dziękuję Ci
Byłeś jak powietrze, wciąż w mej głowie jeszcze
Czuć posmak tamtych chwil
Zrozumiałam wszystko kiedy byłeś blisko
Tak właśnie chciałam żyć
Za to wszystko dziękuję Ci
Nikt nie zabierze nam tamtych dni
Wciąż tak trudno zrozumieć co stało się w nas
Otul dłonią jak wtedy czule mą twarz
Bym poczuła jak żyje, jak otwiera się świat
Przeszłam tak długą drogę, i wiem już wiem
Byłeś ocaleniem serca ukojeniem
Za to dziękuję Ci
Byłeś jak powietrze, wciąż w mej głowie jeszcze
Czuć posmak tamtych chwil
Zrozumiałam wszystko kiedy byłeś blisko
Tak właśnie chciałam żyć
Zrobiłeś tak wiele ofiarując siebie, już wiesz
Więc za to wszystko dziękuję Ci
Za to wszystko dziękuję Ci
Za to wszystko dziękuję Ci
Byłeś ocaleniem serca ukojeniem
Za to dziękuję Ci
Byłeś jak powietrze, wciąż w mej głowie jeszcze
Czuć posmak tamtych chwil
Zrozumiałam wszystko kiedy byłeś blisko
Tak właśnie chciałam żyć
Zrobiłeś tak wiele ofiarując siebie, już wiesz
Więc za to wszystko dziękuję Ci

Za to wszystko dziękuję Ci
Za to wszystko dziękuję Ci

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych